

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET

SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Viviane Reding

(Informationssamhälle och medier)

Del B – Särskilda frågor

INFORMATIONSSAMHÄLLET

1. Har IT-klyftan inom Europa minskat på ett tillfredsställande sätt efter lanseringen av handlingsplanerna för eEuropa? Hur kan man reducera IT-klyftan ytterligare för att verkligen skapa ett informationssamhälle för alla?

Den så kallade IT-klyftan har två dimensioner, som hänger nära samman. Det finns en geografisk klyfta, som beror på skillnader i utbud och efterfrågan på informationssamhällets varor och tjänster i EU. Det finns också en social klyfta, som uppstår när efterfrågan dämpas på grund av höga priser, låga inkomster, bristande datakunskaper och IT-verktyg som är svåra att använda. Till exempel har vissa grupper, till exempel äldre och personer med funktionshinder, fortfarande allvarliga problem med tillgång. Många medborgare har fortfarande inte vant sig vid informations- och kommunikationsteknikens (IKT) roll i samhället och ekonomin. De är oroliga för hur IKT kommer att påverka arbetsmarknaden eller skyddet av privatlivet. Jag anser att en av mina uppgifter är att bidra till att skapa ett informationssamhälle där alla européer känner sig hemma med IKT. Jag vill visa att ny teknik kan skapa bättre jobb och öka livskvaliteten i hela EU. Under min första mandatperiod fick jag personligen uppleva de komplexa utmaningarna genom antagandet av handlingsplanen eLearning 2001 och eLearning-programmet 2003.

Om eEurope ska lyckas beror till stor del på medlemsstaternas engagemang och arbetet på gräsrotsnivå. Genom eEurope 2005 har man försökt att överbrygga den geografiska IT-klyftan genom att främja bredbandsutbyggnaden, sänka Internetpriserna samt stimulera till fler on line-tjänster och större Internettillgång. I de nya medlemsstaterna bidrog särskilt initiativet eEurope+2003 till att påskynda IT-utvecklingen. De senaste fem åren har informationssamhället växt sig allt starkare i EU. Ett talande exempel är att antalet Internetanslutningar har ökat från 12 till 45 procent och att antalet bredbandsanslutningar nästan har fördubblats det senaste året och nu omfattar nästan 25 miljoner hushåll. Jag är ändå säker på att det finns mycket kvar att göra. Kommissionens senaste åtgärd på det här området är ett meddelande om tillgänglighet. I detta meddelande försöker man utreda hur man bäst skall kunna ta itu med två specifika utmaningar i arbetet med att utvidga informationssamhället till alla: den åldrande befolkningsstrukturen och de särskilda svårigheterna för personer med funktionshinder.

Folk behöver lätt, säker och billig tillgång till bredband. Dessutom bör man främja kompatibilitet mellan systemen så att konsumenterna fritt kan välja mellan olika tillämpningar och använda

dem med olika tjänster. Varor och tjänster inom IKT och i informationssamhället måste bli ännu mer användarvänliga. Jag kommer att lägga särskild vikt vid att öka datakunskaperna och stärka förtroendet för IT-tjänster genom att ge allmänheten konkret möjlighet att använda IKT på ett säkert sätt, särskilt vad gäller överföringar och betalningar på Internet.

Strukturfonderna är ett viktigt redskap för att överbrygga IT-klyftan, särskilt i de nya medlemsstaterna. I juli 2003 offentliggjorde kommissionen reviderade riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att använda strukturfonderna effektivt på landsbygden, i isolerade områden och i ekonomiskt eftersatta tätortsregioner. Ett virtuellt forum för IT-klyftan har upprättats i syfte att finna lösningar på hur man skall kunna avhjälpa den ojämna bredbandsutbyggnaden. IT-medel inom eTEN och eCONTENT används också för detta, genom att man ger stöd till tillgång, flerspråkigt innehåll och validering av all-europeiska tjänster. För att kunna erbjuda teknik och tjänster som är billiga, snabba och enkla samt lättillgängliga och användarvänliga krävs dessutom fortsatt stöd till forskning och utveckling på IT-sidan inom det sjätte ramprogrammet.

Slutligen ser jag även nya möjligheter inom mitt tilltänkta behörighetsområde. Det omfattar både informationssamhället och audiovisuella medier, vilket möjliggör ett samordnat angreppssätt, till exempel för ett fullt utnyttjande av gemensam infrastruktur, i syfte att maximera tillgängligheten till innehåll.

2.a. Vilka initiativ skulle du vilja ta för att reformera de skattemässiga, tekniska och andra relevanta förutsättningarna för den europeiska IKT-industrin för att göra den mer attraktiv för nya företag på marknaden, samtidigt som man garanterar att genomförandeåtgärderna för den nya rättsliga ramen för telekomföretag når de avsedda målen?

Efter EU:s utvidgning har den potentiella marknaden för den europeiska IKT-branschen växt kraftigt. Såväl gamla som nya medlemsstater kommer att kunna dra stor nytta av denna utveckling på olika sätt. I detta sammanhang är det helt avgörande att det finns ett enhetligt och förutsägbart regelverk i hela EU samt att vi har rättvisa och öppna konkurrensförhållanden med våra främsta handelspartner. Detta är ett synsätt som Europaparlamentet har ställt sig bakom. Det nya regelverket för elektronisk kommunikation bidrar till ett klimat som främjar innovation och investeringar i IKT-sektorn. Det bygger på principen om teknisk neutralitet, så att det skall kunna klara de framtida utmaningar som den tekniska utvecklingen medför, samtidigt som det är tillräckligt flexibelt för att uppfylla behoven på varje enskild marknad. Det främjar även konkurrens mellan infrastrukturer och olika tekniska plattformar, vilket i sin tur förbättrar allmänhetens tillgång till innehåll. Slutligen bidrar det till att stimulera forskning och nya investeringar av såväl nykomlingar som etablerade aktörer.

Jag tänker fortsätta att kontrollera införlivandet i nationell lagstiftning och se till att det nya regelverket verkligen genomförs i samarbete med medlemsstaterna. Europaparlamentet kommer att få fullständig information om utvecklingen.

Prodi-kommissionen har i två strategidokument 2004 fastställt ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att stödja utvecklingen i IKT-sektorn. Till exempel bör alla medlemsstater uppdatera sina nationella strategier för bredbandsutbyggnad före slutet av 2005 (de nya medlemsstaterna bör utarbeta sådana strategier före slutet av 2004). Dessutom tänker jag

samarbeta med branschen för att ta itu med sådant som eventuellt hämmar utvecklingen av nya innovativa tjänster. Det kan till exempel röra sig om hantering av digitala rättigheter, interoperabilitet, mikro-betalningar och riktlinjer för basstationsplatser. Slutligen skall det sjunde ramprogrammet utarbetas, vilket är en möjlighet att lansera en teknisk plattform för mobil och trådlös kommunikation som skulle sträva efter att utgöra en strategisk forskningsagenda, uppnå den nödvändiga kritiska massan för forskning och utveckling på detta område samt mobilisera de offentliga och privata medel som behövs.

2.b. Vilka åtgärder kommer du att vidta för att Lissabonmålen skall uppnås på området informationsteknik, samtidigt som man beaktar behovet av att minska klyftan i IKT-branschen mellan de 15 gamla och de nya medlemsstaterna i EU?

Jag ingår i den grupp kommissionsledamöter som ansvarar för samordningen av Lissabon-strategin, och i detta sammanhang tänker jag hålla eEurope högt på dagordningen. I Lissabon-strategin fastställdes att IKT är en av de mest dynamiska krafterna för ekonomisk tillväxt, och IKT fick en nyckelställning. De senaste fyra årens erfarenhet har bekräftat att detta var rätt väg att gå. IKT är den sektor som svarar för den största tillväxten i arbetskraftsproduktivitet. Enligt nya undersökningar kommer över hälften av produktivitetsvinsterna i dagens ekonomi från IKT, och i EU kom 0,7 av totalt 1,4 procent av produktivitetstillväxten mellan 1995 och 2000 från IKT. Sektorn för elektronisk kommunikation har varit en källa till relativ styrka i den europeiska ekonomin. Regeringarna driver på utvecklingen av nya on line-tjänster för administration, hälsovård och utbildning. Man har också verkligen insett vikten av forskning för att underbygga en dynamisk, kunskapsbaserad ekonomi.

Jag är övertygad om att EU:s politiska initiativ för IKT måste stärkas. IKT finns överallt i samhället och ekonomin, vilket innebär en risk att man tar allt för givet. Vi måste undvika detta genom att fortsätta att synliggöra de politiska strategierna för IKT och genom att hålla igång drivkraften bakom dem. På så sätt ser vi till att fullt ut utnyttja fördelarna med IKT, samtidigt som EU förblir en viktig aktör på området. Kommissionen har en samlat angreppssätt för IKT som omfattar en politisk ram, ett regelverk och IKT-forskning. Detta bör stärkas och drivas vidare.

Strategin för eEurope har varit den politiska ramen för åtgärder på detta område. Den har möjliggjort framsteg på många fronter. Mina omedelbara prioriteringar är följande:

- Att ta fram ett initiativ som uppföljning av handlingsplanen eEurope 2005. Detta eEurope 2010-initiativ bör ha två mål. För det första bör man fastställa vilka politiska prioriteringar vi skall arbeta efter, inte bara i ekonomiska utan även i sociala termer, för att nå målet med ett informationssamhälle för alla. För det andra måste man se till att denna politik är synlig och att drivkraften bakom den inte mattas av.
- Att fullständigt och konkret genomföra det nya regelverket för elektronisk kommunikation i alla 25 medlemsstaterna. Samtidigt måste man se till att ramen är korrekt utformad, med tanke på den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen. En total översyn är redan planerad till 2006, men direktivet om universella tjänster - som är en nyckeldel av regelverket och i det allomfattande informationssamhället som helhet - skall ses över redan i juli 2005.
- Att se till att våra behov av IKT-forskning uppfylls ordentligt samt att IKT förblir en viktig och synlig del av det sjunde ramprogrammet.

Flera av de nya medlemsstaterna har redan kommit långt i sin IT-utveckling. Generellt är strukturomvandlingen de senaste 10-15 åren imponerande. Engagemanget för förändring är påtagligt, och farten måste hållas uppe. Utöver de tre ovannämnda områdena bör vi också ytterligare lyfta fram strukturfonderna i de nya medlemsstaterna som ett verktyg för att förbättra den nödvändiga infrastrukturen och stimulera nya idéer i samband med utveckling och användning av IKT. För övrigt är jag oroad över vissa svagheter i dagens innehållsindustri i de nya medlemsstaterna. Jag tänker därför särskilt uppmärksamma vidareutvecklingen av en stark innehållsindustri i nya och framtida medlemsstater.

2.c. Vilka ytterligare initiativ kommer du att ta för att garantera att medlemsstaterna genomför kommunikationspaketet?

En avgörande faktor för att den inre marknaden skall fungera är att det nya ramdirektivet genomförs på en enhetligt sätt i alla 25 medlemsstaterna. I slutet av augusti 2004 hade 19 medlemsstater antagit lagstiftning för att införliva de viktigaste bestämmelserna i kommunikationspaketet med den nationella lagstiftningen. Belgien, Tjeckien, Estland, Grekland, Luxemburg och Malta släpar efter. Kommissionen har varit proaktiv och använt sina befogenheter enligt EG-fördraget i sitt arbete med att kontrollera införlivande av lagstiftning i de 15 gamla medlemsstaterna. Just nu pågår processer i EG-domstolen mot Belgien, Grekland och Luxemburg. När kommissionen kontrollerar införlivande har den inte bara väckt formell talan utan också vid behov gett tekniskt bistånd till medlemsstaterna.

Kommissionen har en viktig roll när det gäller att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna arbetar på samma sätt vid analys och reglering av marknaderna för elektronisk kommunikation. I det nya regelverket, och särskilt i artikel 7 i ramdirektivet, upprättas en samråds- och samordningsmekanism för vissa nationella regleringsåtgärder, bland annat med möjlighet till veto för kommissionen, i syfte att uppnå enhetlighet och skydda den inre marknaden. Europaparlamentet och rådet har gett kommissionen detta kraftfulla verktyg, som kommissionen redan har visat att den tänker använda, alltid med största möjliga öppenhet.

För att ytterligare konsolidera den inre marknaden och uppnå enhetlighet i hur regelverket tillämpas, har kommissionen inrättat Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter (ERG), som skall bestå av de oberoende nationella regleringsmyndigheterna i varje medlemsstat. Gruppen är en förmedlande länk mellan de nationella myndigheterna, som dagligen tillämpar de nya bestämmelserna i sina länder, och kommissionen, som övervakar genomförandet av regelverket för EU som helhet. Möjligheterna till samarbete är stora eftersom gruppen både på eget initiativ och på kommissionens begäran kan ge råd och bistå kommissionen i alla frågor som rör nät och tjänster för elektronisk kommunikation. Jag har för avsikt att upprätthålla ett nära samarbete mellan kommissionen och ERG.

Senare under hösten 2004 kommer kommissionen att lägga fram sin årliga rapport om genomförande. För första gången kommer den att ge en detaljerad bild av hur genomförandet fortskrider i alla de 25 medlemsstaterna. Kommissionen kommer också att fortsätta att använda sig av kommunikationskommittén för att regelbundet kontrollera hur det går med genomförandet av regelverket och för att ge allmänna riktlinjer för genomförandet.

Sist, men absolut inte minst, anser jag att regelbunden och intensiv dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna är en viktig del i en genomförandestrategi. Europaparlamentet måste naturligtvis få fullständig information om denna. Jag kommer att ta varje tillfälle i akt och plädera för att den inre marknaden skall fullbordas i hela EU.

3. Vilka åtgärder tycker du bör vidtas för att finna jämvikt mellan målet att tillfredsställa konsumenternas intressen och behovet av att garantera lika villkor för operatörer som redan finns på telemarknaden och för nykomlingar på marknaden?

Enligt mig är ett stort urval av varor och tjänster av hög kvalitet till rimliga priser det bästa sättet att tillfredsställa konsumenterna. Detta kräver i sin tur att man främjar teknisk innovation, investeringar i infrastruktur och skapande av konkurrensutsatta marknader. Ett av det främsta målen med det nya regelverket är att främja konkurrens i EU-medborgarnas intresse.

Det finns också konsumentintressen som inte kan tillgodoses genom konkurrensutsatta marknader, till exempel tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster. I detta fall säkerställer det nya regelverket att ingen kan nekas rimlig anslutning till det allmänna telefonnätet eller tillträde till allmänt tillgängliga telefonitjänster. Dessutom har abonnenterna rätt till en bestämd kvalitet till ett rimligt pris, till exempel rätt till ett avtal, öppen information om priser och tjänsternas kvalitet samt nummerportabilitet. Befintlig gemenskapslagstiftning om konsumentskydd, angående orättvisa avtal och distansavtal, gäller dessutom också konsumenttransaktioner i samband med nät och tjänster på området för elektronisk kommunikation.

Jag har redan nämnt min avsikt att fokusera på tillgänglighet för alla. Personer med funktionshinder omfattas också av det nya regelverket och har samma rättigheter som andra användare att till överkomliga priser få tillträde till samtliga allmänt tillgängliga telefonitjänster. Det nya regelverket ger också EU-medborgarna en hög skyddsnivå för personuppgifter och privatlivet.

För att erbjuda lika villkor för såväl gamla som nya marknadsaktörer, fastställer man i regelverket att konsolidering av den inre marknaden är ett mål i sig. Det nya regelverket omfattar till sin natur målet att skapa lika villkor för branschens aktörer, samtidigt som nya aktörers ställning på marknaden underlättas genom en kombination av *ex ante*-bestämmelser och konkurrenslagstiftning, inklusive kontroll av statligt stöd.

4. Hur kommer du som kommissionsledamot att prioritera att barn själva deltar i arbetet att utveckla nya säkerhetsverktyg inom ramen för programmet Safer Internet Plus? Barn, i synnerhet flickor, är sårbara för pedofilers närmanden på Internet. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta, t.ex. genom projekt för identifiering av offer samt specifika projekt inom Forumet för ett säkrare Internet, för att tackla situationer där barn utnyttjas vid produktion av pornografi? Det är särskilt viktigt att behandla denna fråga med de nya medlemsstaterna som deltar i programmet, eftersom det finns bevis för att flera av dessa länder är ursprungsländer för barnpornografi.

Kommissionen lägger redan stor vikt vid en effektiv strategi och konkreta åtgärder för att skydda minderåriga i alla medier. De nya medierna innebär särskilda risker, som kräver åtgärder på nationell, europeisk och internationell nivå. Europa är en föregångare på området, med en gemensam politik sedan 1996 och med det nuvarande Safer Internet-programmet (1998-2004), som ger stöd till multinationella insatser.

Det föreslagna Safer Internet Plus-programmet (2005-2008) är tänkt att ge stöd till projekt inom fyra handlingslinjer: i) att bekämpa olagligt innehåll, ii) att hantera oönskat och skadligt innehåll, iii) att främja en säkrare miljö och iv) att skapa ökad medvetenhet. Barn är programmets viktigaste målgrupp, tätt följda av föräldrar och lärare. Jag vill betona hur viktigt det är att barn får delta i utformningen av de nya säkerhetsverktygen och kampanjerna för att öka medvetenheten om säker användning av Internet.

Ett av huvudmålen med Safer Internet Plus är att se till att de nya medlemsstaterna är fullständigt involverade i arbetet inom programmet. De omfattas redan av arbetsprogrammet för 2004 inom det nuvarande Safer Internet-programmet. Stora insatser har redan gjorts, och de måste drivas vidare för att garantera tillräcklig täckning för telejour- och informationsnätverken och aktivt deltagande i annan verksamhet inom programmet.

Projekt för barn som utnyttjas för pornografi faller under Daphne-programmet, som ligger inom ansvarsområdet för den kommissionsledamot som ansvarar för rättvisa, frihet och säkerhet. Genom detta program har flera relevanta projekt redan finansierats, bland andra ett om identifiering av offer. Organisationer som deltar i de projekten deltar också i verksamhet inom Safer Internet-programmet. Rådet har också skapat en strategisk ram för åtgärder på detta område genom sitt beslut 2003 om bekämpning av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi.

Under mitt nuvarande mandat i Prodi-kommissionen har jag ständigt satt skyddet för minderåriga och mänsklig värdighet i centrum för den audiovisuella politik jag drivit. I april 2004 antog den sittande kommissionen ett förslag till rekommendation om skydd för minderåriga och mänsklig värdighet och rätten till genmäle i den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och informationstjänster. Denna kompletterande rekommendation antogs för att hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen och bygger på den ursprungliga rekommendationen från 1998, som fortfarande gäller. Förslaget omfattar en uppmaning om att vidta åtgärder för att minderåriga skall ges möjlighet att ansvarsfullt använda audiovisuella tjänster och informationstjänster på Internet, till exempel genom att öka deras kunskap, och

samtidigt öka kunskapen hos föräldrar, utbildare och lärare, om de nya tjänsternas potential. Detta bör särskilt uppnås genom program för mediakunskap eller mediautbildning. Man bör också uppmana till åtgärder för att vid behov göra det enklare att hitta och få tillgång till innehåll och tjänster av hög kvalitet för minderåriga. Detta innebär till exempel möjlighet till tillgång på skolor och offentliga platser.

MEDIERNA OCH DEN AUDIOVISUELLA POLITIKEN

5. Hur anser du att man i den europeiska audiovisuella politiken bör ta hänsyn till den tekniska utvecklingen, särskilt inom digital-tv och interaktiva medier?

Den digitala tekniken utvecklas och bredband byggs ut, vilket leder till en ökning av interaktiva medier. Detta innebär inte bara en djupgående förändring av den audiovisuella sektorns ekonomi, utan också nya produktionsmetoder, med nya typer av innehållstjänster och innehållsutformning, och därmed nya producenter. Denna utveckling kommer att komplettera snarare än ersätta det konventionella medielandskapet, så att det nya medielandskapet kommer att vara betydligt brokigare. Innehåll kommer dock fortfarande att kunna grupperas i två huvudkategorier: privat kommunikation (korrespondens) och kommunikation till en bredare allmänhet (nyheter, kultur, underhållning, sport osv.), vanligtvis (men inte nödvändigtvis) mot någon form av ersättning. Den förstnämnda typen bör även i fortsättningen regleras av grundläggande konstitutionella bestämmelser snarare än sektorsspecifika regler. Den sistnämnda typen måste omfattas av ett visst mått av reglering och/eller sam-/självreglering för att skydda allmänna intressen. Frågan är: Bör inte samma innehåll omfattas av samma principer oberoende av medium?

Jag skulle vilja säga att samma principer gäller, men inte nödvändigtvis samma detaljbestämmelser. Kommissionen gör just nu en översyn av direktivet om television utan gränser mot bakgrund av detta. Frågorna kommer att diskuteras i expertgrupper senare under 2004 och i början av 2005. En möjlighet som kommer att analyseras är ett innehållsdirektiv, som skulle fastställa spelets regler för medieinnehåll, oberoende av medietyp. Med ett sådant koncept måste man ta hänsyn till antalet användare och typ av innehåll, liksom graden av val- och kontrollmöjligheter för användaren, för att kunna tillämpa proportionerliga bestämmelser som kombinerar bindande och mer frivillig reglering. Huruvida ett innehållsdirektiv kan tillföra något mervärde kan bara avgöras genom bedömning av ovannämnda kriterier, olika mognadsgrader för olika medietyper samt marknadsförhållanden.

Digital-TV är ett av många medier. Konsumenterna bör kunna dra nytta av största möjliga tillgång till hela skalan av medietyper och tjänster. Den audiovisuella branschens nyckelaktörer, producenter och distributörer, måste kunna utnyttja den digitala tekniken fullt ut. Det är viktigt att de yrkesverksamma i branschen har de kunskaper som krävs för att arbeta med och dra nytta av de möjligheter som den nya tekniken erbjuder. För att se till att branschens behov stämmer överens med den tekniska utvecklingen och programmets mekanismer, måste såväl nuvarande som framtida Media-program omfatta pilotprojekt och enskilda utbildningsmöjligheter som syftar till att förbättra möjligheterna för företagen i den audiovisuella innehållssektorn att på bästa sätt utnyttja de nya produktions- och distributionstjänsterna.

6. Hur anser du att mångfalden i medier och medieinnehåll bör säkras under iakttagande av subsidiaritetsprincipen? När skall kommissionen lägga fram sitt förslag om översynsprocessen för "television utan gränser", och vilka kommer dess prioriteringar att vara? Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta beträffande de medlemsstater som inte genomför gemenskapsdirektivet "television utan gränser"?

Jag anser att mediemångfald är en mycket viktig del av våra demokratiska samhällen. Såväl EU som medlemsstaterna bör göra allt som står i deras makt för att främja mångfalden. Självklart måste såväl EU:s som medlemsstaternas åtgärder vidtas inom deras respektive behörighetsområden, i enlighet med fördragen.

Vi får inte glömma att problematiken med mediemångfald varierar kraftigt i medlemsstaterna. Det finns ingen universallösning på den tuffa uppgiften att främja mångfalden. Mot bakgrund av EU:s och medlemsstaternas respektive behörighetsområden behövs en rad åtgärder:

- Nationell reglering.
- Tillämpning av EU:s konkurrenslagstiftning.
- Nationella och europeiska stimulansåtgärder för att säkra mediekällornas mångfald.

Om vi tittar närmare på EU:s åtgärder kan vi se att EU:s konkurrenspolitiska instrument inom mediesektorn riktar in sig på den underliggande marknadsstrukturen och de ekonomiska konsekvenserna av medieföretagens agerande, i syfte att skydda konsumentintressena. Man bör notera att de inte kan och inte är tänkta att ersätta nationell kontroll av mediekoncentration och nationella åtgärder för att trygga mediemångfalden. Sekundärlagstiftning inom gemenskapen, som direktivet om television utan gränser, innehåller dock några bestämmelser som bidrar till att bevara mångfalden bland mediekällorna. Detta gäller särskilt direktivets artikel 5, som handlar om oberoende produktion, och det gäller även olika åtgärder inom Media-programmet. Rent generellt är den inre marknaden i sig ett bidrag till att bevara mångfalden.

Om vi övergår till översynen av direktivet om television utan gränser, så visar remissrundan 2003 på en bred enighet om att direktivet fortfarande är en lämplig rättslig ram i dagens ekonomiska och tekniska läge. Med tanke på hur lång tid det tar att lägga fram förslag samt att anta och genomföra en ny rättslig ram, är det kommissionens plikt att ha en viss framförhållning och förbereda en översyn av direktivet som beaktar preliminära scenarier. Kommissionen lade fram ett meddelande om framtiden för europeisk lagstiftning på det audiovisuella området i december 2003, och i detta föreslog man en tvåstegslösning. I april 2004 antog kommissionen åtgärder på kort sikt. I tolkningsmeddelandet om TV-reklam klargjordes i vilken utsträckning direktivet om television utan gränser skall tillämpas på nya reklammetoder. På medellång sikt skall expertmöten ordnas om följande frågor, som kräver ytterligare övervägande:

- Reglering av audiovisuellt innehåll.
- Hur detaljerad ska regleringen av reklam vara?

- Rätten till information och rätten till korta rapporter.

Expertgrupperna och de studier som beställts (till exempel om samreglerande åtgärder) behandlar frågor som hittills framkommit som prioriterade, men jag utesluter inte att andra frågor kommer fram under översynen av direktivet. Resultatet av det pågående arbetet kommer att göra det möjligt för kommissionen att fatta ett slutligt beslut om översyn av direktivet i slutet av 2005 och vid behov lägga fram ett förslag.

Kommissionen hjälper till med genomförandet av direktivet genom ett utbyte av bästa metoder i den kontaktkommitté som inrättas genom direktivet och genom möten i gruppen av regleringsmyndigheter. Kommissionen är också fördragets väktare och inleder överträdelseförfaranden när så krävs mot de medlemsstater som inte genomför direktivet om television utan gränser korrekt. Just nu pågår flera mål med anledning av direktivet.

7. Vilken politik skulle du driva, inom eller utanför det kommande Mediaprogrammet, för att stimulera den audiovisuella sektorn i medlemsstaterna?

Den audiovisuella sektorn är betydelsefull för att sprida europeiska kulturella, sociala och demokratiska värden, stimulera kontakt mellan européer och stödja debatten om en europeisk identitet. Sektorn kan inte leva upp till dessa krav om man inte stärker strukturen där den kreativa processen äger rum. Det är i synnerhet de små och medelstora företagen i den audiovisuella sektorn som är nyckelaktörer för produktion, som omvandlar europeiska kulturella värden till konstnärliga produkter för den europeiska allmänheten. De små och medelstora företagen måste få möjlighet att uppnå sina kreativa mål och skapa fullödiga kulturprodukter. Samtidigt måste de audiovisuella företagen uppmanas att bli bättre på att ta tillvara den inre marknadens möjligheter och utnyttja synergieffekter, så att de kan ge konsumenterna ett större urval av kulturprodukter och -tjänster, såväl i Europa som på internationella marknader.

De senaste uppgifterna från European Audiovisual Observatory visar att den europeiska audiovisuella sektorn inte är konkurrenskraftig. Den genomsnittliga marknadsandelen för europeiska audiovisuella verk på europeiska marknader varierar mellan 40 och 45 procent för TV fiction, ungefär 30 procent för bio och 20 procent för video och DVD. Den europeiska marknadsandelen består dessutom till största delen av verk som distribueras på de inhemska marknaderna.

Gemenskapens åtgärder fokuseras på att stärka den audiovisuella branschens och marknadens europeiska dimension. Direkt stöd till nationella branscher är en fråga för de enskilda medlemsstaterna. För att öka effektiviteten har kommissionen föreslagit att man skall slå samman de två befintliga programmen Media plus och Media utbildning till ett enda Media 2007-program, som skall fokusera på pre- och postproduktionsfaserna i den kreativa och affärsmässiga processen. Denna insats ligger i linje med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom nationella stödstrategier för den audiovisuella sektorn är koncentrerade till själva produktionsfasen. Ökad spridning av europeiska audiovisuella verk medför dessutom ett särskilt europeiskt mervärde som överskrider gränserna mellan de nationella strategierna och bara kan uppnås på EU-nivå. Särskild tonvikt kommer att läggas vid de nya

medlemsstaterna eftersom situationen för den audiovisuella industrin och för de nationella och europeiska marknadsandelarna i dessa länder inte är helt tillfredsställande.

Det ansvarsområde som ordförande Barroso har nominerat mig till (informationssamhälle och medier) innebär också en möjlighet att fundera över hur man kan uppnå synergieffekter mellan programmet Media 2007 och initiativet eEurope. Vi måste tygla den digitala teknikens kraft för att se till att europeiska kreatörer och distributörer kan dra största möjliga nytta av de nya möjligheter som framtiden bjuder, till exempel laglig nedladdning av filmer från Internet. Bland de nya åtgärderna som planeras inom Media 2007-programmet vill jag särskilt nämna stödet till integrering av digital teknik i produktionsprocessen och utnyttjande av dess potential för distribution av audiovisuella verk. Denna typ av åtgärd, som omfattas av pilotprojekt inom Media plus, kommer att omvandlas till ett av de huvudsakliga åtgärdsområdena inom Media 2007.

Det framtida regelverket - särskilt direktivet om television utan gränser - kommer också att utvecklas så att man kan garantera rättslig förutsägbarhet, för att stimulera den audiovisuella sektorns utveckling i EU. Detta kommer att ske genom att den inre marknaden för denna sektor fullbordas, samtidigt som stöd ges till grundläggande mål av allmänt intresse, som kulturell och språklig mångfald, skydd för minderåriga och den mänskliga värdigheten samt konsumentskydd.

8. Vilket anser du att det årliga taket för gemenskapens budget bör vara i nästa budgetplan (2007–2013)?

Jag anser att budgetdisciplin innebär att medlen skall användas klokt och framför allt effektivt. Nästa budgetplan (2007-2013) måste därför koncentreras på mervärde genom stödaktiviteter som är oundgängliga för framsteg för EU, dess medlemsstater och dess medborgare, och som endast, eller bäst, kan genomföras på EU-nivå.

Den 10 februari 2004 presenterade kommissionen sin vision om var EU bör befinna sig 2013 och om vad man bör göra för att nå dit. Med andra ord, skapa ett EU som är starkare på insidan och som spelar en viktigare roll på den internationella scenen. Ambitionerna måste matchas av motsvarande ekonomiska resurser. I detta sammanhang måste vi ta hänsyn till EU:s största utvidgning någonsin, Lissabonmålen och begränsningarna i medlemsstaternas offentliga finanser.

Visionen vidareutvecklades den 14 juli 2004 när kommissionen antog ett detaljerat paket med förslag som konkretiserade de framtida budgetplanerna. På mitt initiativ fanns förslag om en ny generation program för utbildning, fortbildning, kultur, media och ungdom. Media-programmet syftar till att stärka den audiovisuella industrin, och det förslag som nu ligger hos parlamentet och rådet innebär en ökning av anslagen med 40 procent. Förslagen är inspirerade av Lissabon-målen och har noga bedömts enligt två kriterier: de skall ge ett mervärde för EU och de skall inte överlappa insatser som redan görs i medlemsstaterna. För Media-programmet innebär detta att produktionsstöd i stort sett blir en fråga för medlemsstaterna, medan tonvikten läggs vid distribution över gränserna. De föreslagna instrumenten har också förenklats, vilket möjliggör rationell användning av medlen, också på administrativ nivå. Jag förväntar mig att den totala välfärdsvinsten av dessa förslag kommer att bli mycket större än de ökade ekonomiska anslagen, vilket gör dessa förslag till en sund investering för att uppnå Lissabonmålen.

Därför anser jag att kommissionens förslag för 2007-2013 - alltså att hålla sig till taket för egna medel på 1,24 procent av BNI, med genomsnittliga utgifter på 1,14 procent av BNP - är en lämplig grund för vidare arbete.